

Իսկ Անատոլու կը՝ քաշէր՝ խոշոր ճղաւոր և ծաղկեւոր գոյնզգոյն տեսակներ՝ իբր առ հասարակ կարմիր, դեղին, բեմպէ, ճերմակ և ուրիշ պուռոտ գոյներու վրայ, եռագոյն մեծածաղիկ էլվաններ, քուանուի նմանութիւններ, տիւզ ալ մեծաքանակ, եօլլուններ, եռագոյն և հինգ վեց գոյն շալի նմանութիւններ, ալ եէշիլլի մեծ քանակութեամբ, աղապանիի նմանութիւններ, Ֆուլիայի դեղին, լայնատերեւ մօռ և մթագոյն բեմպէ ևն. ևն. :

Բուն Կ. Պոլիսի մէջ՝ Քալրաքճըլարը, Սպահա Բագար, Ուզուն Չարչի, բազարները, արուարձանի խանութներն ու թաղերը՝ կը քշուէին յիշեալ տեսակներուն ճաշակաւոր նրբագործեալները, նուրբ էլվաններ, ծիրանի եօթը գոյներու ամէնէն պղատոնականները, ճերմակ, բեմպէ, Ֆուլեա պտամաներ ծանր և ընդհանրապէս լայն կտաւներու վրայ ըստ եղանակին և ըստ ճաշակի գնողաց, մարմրուն բեմպէ և շալի քաղաքակիրթ նմանութիւններ, ծանր մօռ և էլվան Կրաֆթընի⁽¹⁾ եւ Բոթըրի, միագոյն և մերթ եռագոյն ծանր հագուստի նրբագիծ պամաներ, որոնց կանգունով վաճառողք էին առհասարակ Պոլսեցի ճարպիկ արհեստաւորներ՝ հռչակաւոր լեզուանութեան վարպետութեան եւ համոզող ճարտարխօսութեան մէջ՝ երփն երփն իրաւ-սուտերով, հռչակաւոր նաեւ մեծ շահերով վաճառելու մէջ :

Այս ամէնուն վրայ՝ Բումէլլիյի եւ Անատոլոյի մեծ բանալիքներն ալ իրենց պարբերական դարձդարձներով լայն ասպարէզ մը կը բանային թուրքահայ վաճառող-

(1) Մեծ գործարանատէր յԱնզղիա, անդամ Խորհրդարանին, որուն հանած պամաները՝ տոկունութեան ճաշակի և գոյներու հաստատ նըրբութեան կողմէն անհաւասարելի էին ու ամէնուրեք կը ճանչուէին կնքեալ այտերու նման :